

РЕШЕНИЕ

№ 5279

гр. София, 11.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав,
в публично заседание на 19.07.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **3398** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 268 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Производството е образувано по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], подадена чрез адв. Е. С., с посочен адрес, срещу Решение № 32/17.03.2022г., издадено от директора на ТД на НАП – В. Т. във връзка с Решение № 1248/25.02.2022г. на АССГ по адм.д. № 11730/2021г., с което е оставена без уважение жалбата на дружеството срещу действия на публичния изпълнител с вх. № ИТ-00-1044/05.10.2021г.

В жалбата са развити подробни съображения за незаконосъобразност, неправилност и необоснованост на оспореното решение. Сочи се, че същото е постановено в нарушение на материалния закон и при допуснати нарушения на процесуалните правила. Поддържа се, че процесното решение е постановено от директора на ТД на НАП В. Т. след отмяна на Решение № 135/15.10.2021 г. на директора на ТД на НАП В. Т. с Решение №1248/25.02.2021 г. на АССГ, с което е отменено действие на публичния изпълнител във връзка с извършен въвод във владение, обективиран в Протокол за въвод във владение № С210012-115-0000226/23.09.2021 г. и Постановление за възлагане № С210012-091-0000862/17.09.2021 г. С решението си съдът е дал задължителни указания по приложение и тълкуване на закона, като процесното решение противоречало и било несвързано по никакъв начин с дадените му от съда указания. Органът бил пренебрегнал факта, че с негово предходно решение № 129/30.09.2021 г. проведенният търг в частта относно част от сграда с идентификатор 48489.5.159.6, на 2 етажа, единият собственост на [фирма], с площ

275 кв.м., намиращ се в [населено място], [улица] – промишлена зона, е бил обявен за частично незаконосъобразен. Този имот, който не е собственост на жалбоподателя, обаче бил включен в издаденото постановление за възлагане, същото било вписано с това съдържание по партидата на имота. В процесното решение били игнорирани пропуските, допуснати от публичния изпълнител, като същото било постановено при превратно тълкуване на решението на съда, с което преписката му е била върната за произнасяне по същество. В този смисъл се поддържа, че решението е постановено при пренебрегване на фактическата обстановка и наличните доказателства, като били изложено неясни, противоречиви и нелогични мотиви, с които неоснователно и незаконосъобразно е била оставена без уважение подадената жалба. В допълнение се излагат подробни съображения, обуславящи незаконосъобразността на процесното решение.

В съдебно заседание дружеството – жалбоподател е представлявано от адв. Х., която поддържа становище, че цялата процедура по въвода е опорочена. Счита, че в оспореното решение липсват мотиви по същество. Претендира разности, за които представя списък /л. 226/.

Ответникът – директор на ТД на НАП [населено място], чрез процесуален представител юр. Й. и в депозираните писмени бележки /л.224/, счита жалбата за неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение, като прави възражение за прекомерност на претендираното от жалбоподателя адвокатско такова. Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, установи следното:

В ТД на НАП В. Т. е било образувано изпълнително дело №12050000334/2005 г. срещу жалбоподателя в настоящото производство [фирма] за събиране на публични задължения. За удовлетворяване на публичните кредитори срещу задълженото лице са били предприети различни процесуални действия за изпълнение върху неговите активи.

Видно от Постановление за възлагане на недвижим имот изх. № С210012-091-0000862/17.09.2021 г. ,на 15.09.2021 г. е била проведена публична продажба, чрез търг с тайно наддаване по горепосоченото изпълнително дело и на основание чл. 253 ДОПК с Протокол № С210012-102-0002468/15.09.2021 г. е бил обявен купувач, а именно [фирма], представлявано от К. Й. И.. С постановлението на купувача е възложен недвижим имот, собственост на длъжника по изпълнителното дело, а именно поземлен имот с Идентификатор 48489.5.159 с площ 113 578 кв.м., ведно с находящите се в него 3 бр. сгради: едноетажна производствена сграда с идентификатор 48489.5.159.11, ЗП 10776 кв.м., двуетажна производствена сграда с идентификатор 48489.5.159.38 – ЗП 392 кв.м. и битова сграда с идентификатор 48489.5.159.6, на 2 етаж със ЗП 272 кв.м., находящи се в [населено място], [улица] – Промислена зона, за предложената от него цена 1 723 000 лв. при начална тръжна цена 1 666 789,50 лв. Посочено е, че купувачът е заплатил цената, като е превел по сметка на ТД на НАП, офис М. с платежно нареждане от 15.09.2021 г. сумата от 1 389 642,10 лв., представляваща доплащане и депозит в размер на 333 357,90 лв. на 08.09.2021 г. Посочено е, че върху имота и сградите, обект на публичната продажба, имало вписана забрана в полза на други кредитори, като вписването е след датата на налагане на възбрана в полза на НАП; за производствените сгради, посочени в постановлението имало сключен договор за наем, вписан в Служба по вписванията на 22.12.2014 г., след налагане на възбрана в полза на НАП; в имота имало и други

сгради, които не са обект на продажбата, предвид факта, че същите са били възбранени в полза на други кредитори.

Купувачът е бил въведен във владение в процесния имот на 23.09.2021 г., видно от приложения на л. 85 Протокол за въвод във владение изх. № С210012-115-0000226/23.09.2021 г.

Действията на публичния изпълнител по проведения търг с тайно наддаване по изпълнителното дело и Постановлението за възлагане № С210012-091-0000862/17.09.2021 г. са били обжалвани с жалба вх. № ИТ-00-947/21.09.2021 г. по описа на ТД на НАП В. Т., офис М., входирана в ТД на НАП В. Т. с № 20052/23.09.2021 г., подадена от [фирма], в качеството му на трето лице със самостоятелни права върху част от имотите, продадени на търга. С Решение № 129/30.09.2021 г. Директорът на ТД на НАП В. Т. е приел, че с така извършената продажба публичният изпълнител е продал имот, който не е собственост на длъжника, а е собственост на трето лице. Установено е, че [фирма] е собственик на първи етаж от двуетажна масивна жилищна сграда със ЗП от 262 кв.м., намираща се в УПИ 5609 с площ от 85 999 кв.м. По кадастралната карта и регистър същият имот е с идентификатор 48489.5.159.6. Установено е, че дружеството е закупило имота от [фирма], който търговец е закупил имота от [фирма] с договор за покупко-продажба от 28.02.2002 г. Решаващият орган е приел, че двете продажби предшестват наложената от публичния изпълнител възбрана върху имотите с Постановление за налагане на обезпечителни мерки № 58/23.04.2004 г. /приложено е на л.50/, като е прието, че е продаден имот, който не е собственик на длъжника. С цитираното решение са отменени всички действия на публичния изпълнител по търг с тайно наддаване, в частта относно част от сграда с идентификатор 48489.5.159.6, на 2 етажа – единият собственост на [фирма], с площ 275 кв.м., намиращ се в [населено място], ул. Г. М.“ № 16 – промишлена зона.

Във връзка с проведената публична продажба са били издадени Разпореждания за разпределение №№ С210012-125-0228421/20.09.2021 г. и С210012-125-0227939/20.09.2021 г. от публичен изпълнител при ТД на НАП В. Т. /л.161и сл. и л.169-гръб и сл./. Същите са били обжалвани по административен ред от [фирма], пред директора на ТД на НАП В. Т., който с Решение №137/28.10.2021 г. е оставил жалбата без уважение и е потвърдил разпорежданията. Решението е било обжалвано пред АССГ, който с Решение № 654/07.02.2022 г. е отменил Решението на директора на ТД на НАП В. Т. и е върнал преписката за ново произнасяне съобразно дадените в решението указания по приложението и тълкуването на закона. При новото разглеждане на преписката от административния орган е постановено Решение № 12/16.02.2022 г., с което на основание чл. 267, ал. 2, т. 3 ДОПК Разпореждания за разпределение №№ С210012-125-0228421/20.09.2021 г. и С210012-125-0227939/20.09.2021 г. са отменени и преписката е върната на публичния изпълнител за ново произнасяне, съобразно дадените в съдебното решение задължителни указания.

На 23.09.2021 г. е съставен Протокол за въвод във владение изх. № С210012-115-0000226/23.09.2021 г., в който са обективирани действията на публичния изпълнител на основание чл. 246, ал. 10 ДОПК и съгласно Постановление за възлагане на недвижим имот № С210012-091-0000862/17.09.2021 г., издадено по и.д. № 12050000334/2005 г., като е извършен въвод на [фирма] във владение на гореописания имот, предмет на публичната продажба. Видно от приложенията към

протокола, са направени възражения от страна на присъстващите лица -л.85 и следващите. Срещу тези действия на публичния изпълнител е била подадена жалба вх. № ИТ-00-1044/05.10.2021 г. (на л. 106 от делото) до директора на ТД на НАП В. Т., който с Решение № 135/15.10.2021 г. е оставил жалбата без разглеждане. Решението е било обжалвано по съдебен ред, като с Решение № 1248/25.02.2022 г. на Административен съд София-град, постановено по адм.д. № 11730/2021 г., е отменил акта на директора на ТД на НАП В. Т. и е върнал преписката на административния орган за произнасяне по същество.

Във връзка с отмененото Решение № 135/15.10.2021 г. на директора на ТД на НАП В. Т., с което е оставена без разглеждане жалба вх. № ИТ-00-1044/05.10.2021 г., отменено с Решение № 1248/25.02.2022 г. на Административен съд София-град, постановено по адм.д. № 11730/2021 г., е постановено Решение № 32/17.03.2022 г. на директора на ТД на НАП В. Т., предмет на настоящото съдебно производство, с което жалба вх. № ИТ-00-1044/05.10.2021 г., подадена срещу Протокол за въвод във владение № С210012-115-0000226/23.09.2021 г. и Постановление за възлагане №С210012-091-0000862/17.09.2021 г., е оставена без уважение и са потвърдени обжалваните разпоредения, като правилни и законосъобразни.

При така установеното от фактическа страна, съдът формира следните изводи:

Съгласно чл.266 от ДОПК действията на публичния изпълнител могат да се обжалват от длъжника пред директора на компетентната териториална дирекция чрез публичния изпълнител, който ги е извършил. В случай, че решаващият орган остави жалбата без уважение, длъжникът може да обжалва решението пред административния съд по постоянния адрес или седалището на длъжника в 7-дневен срок от съобщението.

В случая подадената от [фирма] жалба срещу решението на директора на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение жалбата на дружеството срещу действия на публичния изпълнител, е допустима, тъй като е подадена в срок, от легитимирано да обжалва лице, срещу подлежащ на съдебен контрол акт. По същество е основателна.

Оспореното решение е издадено от компетентния съгласно чл.266, ал.1 ДОПК орган, видно от приложената на л. 139 от делото Заповед № 132/15.02.2016 г., в предвидената от закона писмена форма. Същото обаче е постановено при липса на съдържателни мотиви, свързани с изложените в жалбата пред органа оплаквания, както и без да е обсъдена и анализирана фактическата обстановка.

Правилата за извършването на продажба чрез търг са регламентирани в Глава Двадесет и шества, Раздел III, озаглавен „Продажба чрез търг“ от ДОПК. Конкретно провеждането на търг с тайно наддаване е регламентирано с разпоредбата на чл. 251 и сл. от кодекса.

Съобразно разпоредбата на чл. 256, ал. 1 ДОПК извършената продажба чрез търг може да бъде обжалвана в 3-дневен срок от обявяването на резултатите от участник в търга, който е предложил по-висока цена от обявения за купувач, когато обявеният за купувач не е имал право да участва в търга и предложената от жалбоподателя цена е следваща цената на спечелилия. Анализът на цитираната разпоредба сочи, че активно легитимиран да обжалва резултата от търга е друг участник, докато за длъжника такава възможност не е предвидена. В тази връзка, възраженията в жалбата, че продажбата чрез търг е проведена в нарушение на ДОПК не следва да бъде разглеждано в настоящото производство, тъй като е извън предмета на делото. Това е така, тъй като длъжникът не попада в кръга на лицата, за които е предвидена

възможност да обжалва проведения търг.

Защитата на длъжника е регламентирана в Глава двадесет и седма – „Защита срещу принудително изпълнение“. Според чл.266, ал. 1 ДОПК действията на публичния изпълнител могат да се обжалват от длъжника или от третото задължено лице пред директора на компетентната териториална дирекция чрез публичния изпълнител, който ги е извършил. Жалбата се подава в 7-дневен срок от извършването на действието, ако лицето е присъствало или е било уведомено за извършването му, а в останалите случаи - от деня на съобщението. За третите лица срокът тече от узнаване на действието. Съгласно чл. 267, ал. 1 и ал. 2 ДОПК решаващият орган разглежда жалбата въз основа на данните по преписката и представените от страните доказателства и се произнася с решение в 14-дневен срок, като може да предприеме някое от посочените в т.1-6 действия. В случая жалбата е оставена без уважение (т.5) поради което е налице хипотезата на чл. 268, ал. 1 ДОПК и длъжникът има право на жалба пред съответния административен съд. Поради липсата на специална уредба относно съдържанието на решението, следва да се приложат общите норми на АПК и по конкретно чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК.

Решаващият орган не се е произнесъл по всички направени от длъжника възражения. Мотивите, доколкото може да се приеме, че са налице, с които жалбата е оставена без уважение, са бланкетни и неконкретизирани с оглед фактическата обстановка. В решението не е обсъдено обстоятелството, че с Постановлението за възлагане е възложен и имот с идентификатор 48489.5.159.6, за който няма спор, че принадлежи на трето лице със самостоятелни права върху него. Органът е разгледал горното обстоятелство единствено от гледна точка на издадените разпоредения за разпределение на сумата от продажбата. Тези негови разсъждения обаче не са в пряка връзка с подадената жалба и не отговарят на повдигнатите с нея въпроси. Следва да се отбележи, че същите са отменени именно на основание, че се касае за имот, собственост на трето лице. Проблематичността на изложените от органа аргументи се задълбочава и от изложеното становище, че публичният изпълнител е следвало да спре всички действия по изпълнението, което обаче не се е случило. Органът се е позовал на частичната незаконосъобразност на проведения търг, като не е изложил никакви мотиви как това се отразява на извършените в последствие действия на публичния изпълнител, а именно възлагането и въвода във владение, при положение, че е включен имот, който не принадлежи на длъжника. Органът не е обсъдил и разпоредбата на чл. 213, ал. 1 ДОПК, съгласно която принудителното изпълнение се насочва срещу имуществото на длъжника. В случая действията на публичния изпълнител са насочени и срещу имущество, собственост на трето лице. Това нарушение е констатирано от органа по изпълнението, като с решение на директора на ТД на НАП В. Т. търгът е обявен за частично незаконосъобразен, в частта, касаеща имот с идентификатор 48489.5.159.6. В нарушение на горесцитираната разпоредба, с постановлението за възлагане и въводът във владение са извършени по отношение на имущество, принадлежащо на трето лице, тъй като в постановлението за възлагане на купувача е възложен и посочения по горе имот, собственост на [фирма]. С оглед на това, съдът намира, че мотивите освен бланкетни са и вътрешно противоречиви и макар да е формиран ясен диспозитив, в който е отразена волята на органа, не става ясно по какъв начин е достигнато до това заключение, тъй като от една страна декларативно се приема, че формално са спазени всички изисквания на закона с издаването на постановлението, а от друга страна, директорът на ТД на НАП излага

съображения за незаконосъобразност на действията на публичния изпълнител, в това число и становище, че изпълнителното производство е следвало да бъде спряно именно поради обстоятелството, че е възложен имот, собственост на трето лице.

По тези съображения съдът намира, че обжалваното решение е незаконосъобразно и подлежи на отмяна. Преписката следва да се върне за ново разглеждане на директора на ТД на НАП В. Т., като при новото произнасяне следва да се отговори на направените от жалбоподателя оплаквания и възражения, да се изследват и анализират действията на публичния изпълнител, като се изложат подробни и съдържателни мотиви, кореспондиращи с конкретно установената фактическа обстановка.

При този изход на спора претенцията на процесуалния представител на жалбоподателя за присъждане на разноски се явява основателна. Основателно обаче е и възражението за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение в размер на 12 050 лв. Действителната правна и фактическа сложност на делото не обуславя подобен размер на адвокатското възнаграждение, още повече, че делото е без материален интерес. С оглед обаче подробно изготвената жалба, явяването в съдебно заседание и от гледна точка на процесуалната активност на адвоката по делото, съдът намира, че е справедливо размерът на присъденото възнаграждение да бъде редуциран на 1 500 лв., към които следва да се добавят и заплатените 50 лв. за държавна такса.

Така мотивиран и на основание чл. 268, ал. 2 от ДОПК, Административен съд София-град, III отделение, 51 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК] Решение № 32/17.03.2022г., издадено от директора на ТД на НАП – В. Т., с което е оставена без уважение жалбата на дружеството срещу действия на публичния изпълнител с вх. № ИТ-00-1044/05.10.2021г.

ОСЪЖДА Националната агенция за приходите да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], сума в размер на 1550 лв., представляваща сторени по делото разноски.

ВРЪЩА преписката на директора на ТД на НАП В. Т. за ново произнасяне съобразно дадените указания.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: